

การวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเวลาของครู: การวิจัยแบบผสมวิธี
AN ANALYSIS OF PROBLEMS IN AND GUIDELINES FOR TIME MANAGEMENT OF TEACHERS:

MIXED METHOD RESEARCH

นางสาวเมธวดี กาญจนสรวง *

Miss.Maywadee Kanjanasuang

รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ **

Assoc. Prof. Duangkamol Traiwichitkhun, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการจัดการเวลาของครูเมื่อจำแนกตามภูมิภาค (2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเวลาของครู และ (3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเวลาของครู ดำเนินการวิจัยแบบผสมวิธี รูปแบบ explanatory sequential design (quan→QUAL) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 304 ฉบับจากตัวอย่างครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 17 โรงเรียน แบบสอบถามที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ในช่วง 0.60 - 1.00 และค่าความเที่ยงในช่วง 0.716 - 0.920 ขั้นตอนที่สองศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำผลการศึกษาจากข้อมูลเชิงปริมาณตอนที่ 1 มาพิจารณาคัดเลือกตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีการจัดการเวลาระดับต่ำที่สุดและสูงที่สุด ระดับละ 12 คน รวม 24 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณแบบสถิติบรรยาย และความแปรปรวนทางเดียว วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ 1) ครูมีการจัดการเวลาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.449$, $SD = 0.420$) และเมื่อพิจารณาภูมิภาคพบว่า ระดับการจัดการเวลาของครูแตกต่างกันตามอายุและประสบการณ์การทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) สภาพปัญหาการจัดการเวลาของครู แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัญหาจากตนเอง ปัญหาจากบุคคลอื่น และปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และ 3) แนวทางการจัดการเวลาของครูแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย การลำดับความสำคัญของงาน การควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา และแนวคิดบวกในการทำงาน

* สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: maywadee.kjs@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: duangkamol.t@chula.ac.th

ISSN 1905-4491

Abstract

The purpose of this research were (1) to study and to compare the time management of teachers from different backgrounds, (2) to study problems of time management of teachers, and (3) to present guidelines of time management of teachers. In the present study; explanatory sequential (quan→QUAL) instrument mixed method research design involved 2 phases. The first was to conduct quantitative data analysis by collecting 304 questionnaires from 17 schools in Bangkok. The content validity was during 0.6 – 1.0 and reliability was during 0.716 - 0.920. The second was to conduct qualitative data analysis by selecting those in the first step to interview; which was divided into a high level and low level (12 teachers in each level) The data were analyzed by descriptive statistics, one-way ANOVA and content analysis.

The research finding were as follows: 1) The time management efficiency of teachers are medium ($\bar{x} = 3.449$, SD = 0.420) and consider background. Time management of teacher level were difference among age and experience of work, at a statistical difference of .05 2) Problems of time management of teachers were divided into 3 dimensions; personal problems, The others 's problems and environmental problems 3) Guidelines of time management of teachers were divided into 4 dimensions; planning and goal setting, work prioritization, control work my process to be punctual and positive thinking in work.

คำสำคัญ: การจัดการเวลาครู/ การปฏิบัติงานครู

KEYWORDS: TIME MANAGEMENT/ PERFORMANCE OF TEACHERS

บทนำ

ปัจจุบันความกดดันในด้านต่างๆมากขึ้นและมีผลกระทบต่อทุกคน เช่น ภาวะเศรษฐกิจ น้ำมันขึ้นราคา การจราจรที่ติดขัด ปัญหาการว่างงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นภาวะที่ทำให้บุคคลต้องใช้เวลาไปกับสิ่งต่างๆมากขึ้น และข้อจำกัดเรื่องเวลา ภาวะทางการเงินทำให้บุคคลต้องทำงานมากขึ้นและเร็วขึ้นในเวลาจำกัด หรือใช้เวลาให้คุ้มค่าที่สุด ดังนั้นการจัดการเวลาเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนทุกคน เพราะไม่ว่าจะเป็นบุคคลใด มีอาชีพใด ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการจัดการเวลาได้ (วิชัย ปิติเจริญธรรม, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ MacCann, Fogarty, and Roberts (2012) การจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับความประสบความสำเร็จของงานและทำให้ประสิทธิภาพของงานเพิ่มขึ้นด้วยเหตุนี้การจัดการเวลาจึงเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นตัวแปรที่บอกได้ว่าบุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จในชีวิต

การจัดการเวลาเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ แต่จะทำได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการปรับพฤติกรรมของตนเอง กล่าวคือ ต้องยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตนเอง สามารถวิเคราะห์ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่ทำให้เสียเวลาได้ (ยงยุทธ์ พืชรพงศ์พิพัฒน์, 2551) ดังเช่น สุรีย์พร พึ่งพุทธคุณ (2551) กล่าวถึงการจัดการเวลาที่ไม่มีประสิทธิภาพว่ามีสาเหตุเนื่องจาก การผัดวันประกันพรุ่ง และการรับงานมากเกินไป ทั้งนี้สอดคล้องกับสมชาย สัมฤทธิ์ทรัพย์ (2548) ได้กล่าวถึงปัญหาของการจัดการเวลา เช่น การไม่กล้าปฏิเสธ การกลัวความล้มเหลว การคาดหวังความสมบูรณ์แบบ โดยปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขด้วยการวางรูปแบบของคำถามว่า

เราจะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ที่สุดในตอนนี้ได้อย่างไร สิ่งที่ทำนี้มีความสำคัญอย่างไร อะไรคือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เมื่อทำลงไปและถ้าไม่ทำลงไปจะเกิดอะไรขึ้น เพื่อทำให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการเวลา

สภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ทำให้ครูไม่ใช่ผู้ทำหน้าที่สอนให้มีคุณภาพเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ครูคือผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างคุณภาพของประชากรในสังคม ซึ่งคุณภาพประชากรในสังคมนี้ส่งผลต่อความสำเร็จทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (ดิเรก พรสีมา, 2553) เมื่อพิจารณาถึงบทบาทและภารกิจของครูพบว่า ครูมีหน้าที่ในการจัดทำแผนการสอนให้สมบูรณ์ ด้วยการเตรียมการสอนให้เป็นลำดับขั้นตอนตามหลักสูตร เตรียมอุปกรณ์เพื่อใช้ในบทเรียน ดำเนินการสอนโดยวิธีตามลำดับขั้น มีการประเมินผลตามกระบวนการเรียนการสอน เอาใจใส่ในการตรวจงานนักเรียน หมั่นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีการจัดทำงานเอกสาร เป็นผู้เสียสละเวลาในการสอนซ่อมเสริม และกำกับ ดูแล แก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน (กิตติมา ชื่อสัตย์สกุล, 2551) ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดภาระงานของครูที่เป็นส่วนช่วยในการบริหารงานของสถานศึกษาตามที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากผู้บังคับบัญชาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ซึ่งการที่ครูต้องใช้เวลาทำงานมากเกินไป ทำให้ครูต้องทำงานเพื่อแข่งขันกับเวลา จัดการเวลาไม่ถูก เวลาส่วนตัวและเวลาพักผ่อนน้อยลง (โรจนรินทร์ โกมลศิริณ, 2551) โดย ครูจึงควรบริหารจัดการเวลาให้ได้อย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเวลา พบว่าส่วนใหญ่เป็นการวิจัยที่เน้นศึกษาในด้านการพัฒนาเครื่องมือประเมินทักษะการจัดการเวลาสำหรับนักเรียน นิสิต และนักศึกษา เช่น แบบสอบถามวัดความสามารถในการจัดการเวลาของนิสิต (พิมพ์ โหล่คำ, 2550) แบบประเมินประสิทธิภาพของการจัดการเวลาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (อุษณีย์ ลลิตพสน, 2551) แบบประเมินทักษะการจัดการเวลาและเทคนิคการจัดการเวลาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (งามพันธุ์ สัยศรี, 2554) เป็นต้น โดยจากการศึกษาการใช้เวลาในการทำงานของครู พบว่า มีรูปแบบการดำเนินงานแตกต่างกัน กล่าวคือ ครูที่มีประสบการณ์มากจะมีความชำนาญในการออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน และมีความสามารถในการควบคุมดูแลพฤติกรรมนักเรียนได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย (จิรพิศ สุวรรณวงศ์, 2551) และการใช้เวลาในการปฏิบัติงานของผู้หญิงมักเป็นการวางแผนงาน แล้วนำกลับไปทำงานที่บ้านหลังจากเลิกงานมากกว่าผู้ชาย (ติน ปรัชญพฤทธิ, 2553) จะเห็นได้ว่า การจัดการเวลาของครูเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้งานต่างๆประสบความสำเร็จ เพราะนอกเหนือจากภาระงานสอนของครูแล้ว ครูต้องรับหน้าที่เพิ่มเติมเพื่อช่วยผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเวลาในการทำงานที่แตกต่างตามภูมิหลังของครู ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับการจัดการเวลาของครูเมื่อจำแนกตามภูมิหลัง อันนำไปสู่การเลือกตัวอย่างจากครูที่มีระดับการจัดการเวลาต่ำที่สุดและสูงที่สุดมาทำการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเวลาของครู สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาครูให้มีการจัดการเวลาที่มีประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างคุณภาพทางการศึกษา และการพัฒนาบุคลากรที่ทำให้ประเทศขับเคลื่อนไปในทิศทางก้าวหน้า

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการจัดการเวลาของครูเมื่อจำแนกตามภูมิหลัง
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเวลาของครู
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเวลาของครู

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

สภาพปัญหาการจัดการเวลาของครู หมายถึง สภาพที่อันนำไปสู่สาเหตุที่ครูไม่สามารถใช้เวลาในการปฏิบัติงานครู ด้านการจัดการเรียนการสอน งานด้านช่วยเหลือผู้บริหาร และงานด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสถานศึกษา พัฒนาผู้เรียน และพัฒนาตนเองได้ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดการเวลาของครู หมายถึง วิธีการที่ช่วยให้ครูสามารถใช้เวลาในการปฏิบัติงานโดยมีการวางแผนเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน และจัดการงานต่างๆได้ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ จนกระทั่งสามารถพัฒนาสถานศึกษา พัฒนาผู้เรียน และพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จภายใต้กรอบเวลาอย่างมีประสิทธิภาพได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (explanatory sequential design) โดยเน้นทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนและรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) ในปีการศึกษา 2556 มีจำนวนครูทั้งสิ้น 26,109 คน จากจำนวน 119 โรงเรียน

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดของตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) โดยโปรแกรม G* Power ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อำนาจการทดสอบ 0.95 ขนาดอิทธิพล 0.25 เสนอว่าขนาดตัวอย่างต้องมีอย่างน้อย 252 คน แต่เนื่องจากเพื่อชดเชยอัตราการตอบกลับร้อยละ 60 ผู้วิจัยจึงใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 448 ฉบับ เพื่อให้ข้อมูลมีจำนวนเพียงพอในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ตอบกลับมา ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 448 คน จากจำนวน 17 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) จากสังกัด เขตพื้นที่การศึกษา และขนาดโรงเรียน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามวัดระดับการจัดการเวลาของครู โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน สังกัดโรงเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อ 1 สัปดาห์ ระดับชั้นที่สอน และหน้าที่รับผิดชอบนอกเหนือจากภาระงานสอน จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการจัดการเวลาของครู ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและกำหนดเป้าหมาย ด้านการลำดับความสำคัญของงาน และด้านการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ โดยมีความหมายในการให้คะแนนของแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับ 5 ปฏิบัติจริงมากที่สุด หมายถึง ครูมีพฤติกรรมการจัดการเวลาตามข้อคำถามทุกครั้ง หรือเกือบทุกครั้ง หรือระดับการปฏิบัติพฤติกรรมของครูคิดเป็นร้อยละ 81 – 100

ระดับ 4 ปฏิบัติจริงมาก หมายถึง ครูมีพฤติกรรมการจัดการเวลาตามข้อคำถามเป็นประจำ แต่ไม่สม่ำเสมอ หรือระดับการปฏิบัติพฤติกรรมของครูคิดเป็นร้อยละ 61 – 80

ระดับ 3 ปฏิบัติปานกลาง หมายถึง ครูมีพฤติกรรมการจัดการเวลาตามข้อคำถามเป็นบางครั้ง หรือปฏิบัติบ้าง หรือระดับการปฏิบัติพฤติกรรมของครูคิดเป็นร้อยละ 41 – 60

ระดับ 2 ปฏิบัติจริงน้อย หมายถึง ครูมีพฤติกรรมการจัดการเวลาตามข้อคำถามไม่เป็นประจำ หรือนานๆครั้ง หรือระดับการปฏิบัติพฤติกรรมของครูคิดเป็นร้อยละ 21 – 40

ระดับ 1 ปฏิบัติจริงน้อยที่สุด หมายถึง ครูไม่มีพฤติกรรมการจัดการเวลาตามข้อคำถาม หรือเกือบจะไม่ทำเลย หรือระดับการปฏิบัติพฤติกรรมของครูคิดเป็นร้อยละ 0 – 20

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายระดับการจัดการเวลาของครู ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ครูมีระดับการจัดการเวลาสูงที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ครูมีระดับการจัดการเวลาสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.59 - 3.49 หมายถึง ครูมีระดับการจัดการเวลาปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ครูมีระดับการจัดการเวลาต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ครูมีระดับการจัดการเวลาต่ำที่สุด

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามทั้ง 3 ตอน มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย เกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการเวลา และภาระในการปฏิบัติงานของครู กำหนดนิยามของตัวแปรที่ต้องการวัดโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลลัพธ์ความสำเร็จของงาน โดยมีการจัดลำดับขั้นตอนของการทำงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดกิจกรรม ขั้นตอน และเวลาไปอย่างถูกต้องทิศทาง โดยมีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ของการทำงาน และเวลาเส้นตายให้ชัดเจนกับงานทุกชิ้น อันนำไปสู่ความกระตือรือร้นในการทำงานจนเกิดผลงานที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การลำดับความสำคัญงาน หมายถึง กระบวนการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องในการจัดเรียงความสำคัญของงาน โดยการประเมินถึงความสำคัญ ความเร่งด่วน ความถนัด ระยะเวลา และลักษณะของงาน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา หมายถึง การจัดการเวลาให้ทำงานได้เสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ หรือตามการตั้งค่าเวลาสิ้นสุดการทำงานด้วยตนเอง โดยอาจมีการวิเคราะห์เวลา การบันทึกรายละเอียดของงานก่อนการทำงาน การกำกับเวลาการทำงาน การประเมินการปฏิบัติงาน การตรวจสอบปัญหาหรือข้อบกพร่องของการจัดการเวลา รวมถึงการจัดการอุปสรรคที่รบกวนการใช้เวลา เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเวลาให้มีประสิทธิภาพได้อย่างยั่งยืน

ขั้นตอนที่ 2 นำนิยามตัวแปรที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างตารางวิเคราะห์ โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการศึกษา

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัดและจำนวนข้อคำถามของเครื่องมือวิจัย

ตัวแปรที่ต้องการวัด	น้ำหนัก ความสำคัญ (ร้อยละ)	จำนวน ข้อ	ข้อคำถาม ข้อที่
1. ด้านการวางแผนและกำหนดเป้าหมาย			
1.1 การวางแผน	50.00	4	1 - 4
1.2 การกำหนดเป้าหมาย	50.00	4	5 - 8
รวม	100.00	8	1 - 8

ตัวแปรที่ต้องการวัด	น้ำหนัก ความสำคัญ (ร้อยละ)	จำนวน ข้อ	ข้อคำถาม ข้อที่
2. ด้านการลำดับความสำคัญงาน			
2.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกงาน	50.00	4	9 - 12
2.2 การจัดลำดับงาน	50.00	4	13 - 16
รวม	100.00	8	9 - 16
3. ด้านการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา			
3.1 การกำกับเวลา	50.00	4	17 - 20
3.2 การจัดการอุปสรรคในการใช้เวลา	50.00	4	21 - 24
รวม	100.00	8	17 - 24

ขั้นตอนที่ 3 สร้างข้อคำถามตามโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัดและจำนวนข้อคำถาม ได้เป็นแบบสอบถามฉบับร่าง จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความเหมาะสมของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ และการจัดรูปแบบการพิมพ์

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามที่ต้องการวัด (Index of congruence, IOC) การใช้ภาษา และความถูกต้องของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คือ ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปี จำนวน 3 ท่าน อาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านสาขาการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านวิธีวิทยาการวิจัยจำนวน 1 ท่าน ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนน คือ

- 1 เมื่อแน่ใจว่า รายการหรือข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับคำนิยามที่ต้องการวัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า รายการหรือข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับคำนิยามที่ต้องการวัด
- 1 เมื่อแน่ใจว่า รายการหรือข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับคำนิยามที่ต้องการวัด

สำหรับผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จากข้อคำถามทั้งหมด 31 ข้อ พบว่า ข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ส่วนอีก 7 ข้อ มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามเหล่านี้ทิ้ง เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนข้อคำถามของตัวแปรที่ต้องการวัดไว้ด้านละ 8 ข้อ ซึ่งเพียงพอและสอดคล้องกับเกณฑ์ที่เหมาะสม โดยค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง รายละเอียดของดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อคำถาม	ข้อ IOC	ข้อเสนอแนะ
4. ท่านมีความกระตือรือร้นในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเมื่อใกล้ถึงวันรายงานผล	0.60	ท่านจะติดตามงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเมื่อใกล้ถึงวันรายงานผล
5. ท่านมีการกำหนดเวลาเส้นตายให้ชัดเจนกับการปฏิบัติงานทุกอย่าง	0.80	ท่านมีการกำหนดเวลาเส้นตายให้ชัดเจนกับการปฏิบัติงาน
9. ท่านให้ความสำคัญเป็นพิเศษในงานด้านพัฒนาสถานศึกษาหรืองานที่ต้องส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษา	0.60	ท่านให้ความสำคัญเป็นพิเศษในงานด้านพัฒนาสถานศึกษาหรืองานที่ต้องส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อคำถาม	ข้อ IOC	ข้อเสนอแนะ
20. ท่านพยายามปรับเปลี่ยนนิสัยผลัดวันประกันพรุ่ง เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพ	0.80	ท่านทำงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพ
21. ท่านนำแนวทางการปรับปรุงและพัฒนา มาปรับใช้ในแผนการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป	0.80	ท่านนำข้อบกพร่องของการใช้เวลาที่ผ่านมา มาปรับ แผนการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป
23. ท่านยอมปฏิบัติงานด้วยตนเอง เพราะ ความเกรงใจ หรือไม่เชื่อในความสามารถ ของคนอื่น	0.60	ท่านยอมปฏิบัติงานด้วยตนเองทุกงาน เพราะความ เกรงใจ หรือไม่เชื่อในความสามารถของคนอื่น ทำให้การทำงานของ ท่านล่าช้ากว่าแผนที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ ตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อคำถามในแต่ละด้านมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.716 ถึง 0.920 แสดงว่าแบบสอบถามทั้งฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพในระดับค่อนข้างสูง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเวลาของครู โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้บริหารของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนที่เลือกใช้เป็นตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นตัวอย่าง เพื่อกำหนดวันและเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำส่งแบบสอบถามโดยตรงทุกโรงเรียน จำนวน 448 ฉบับ และรวบรวมแบบสอบถามส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย ซึ่งได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 342 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.34 แต่ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ในการตอบจำนวน 304 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 67.86

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อบรรยายลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามและลักษณะตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ เพื่อบรรยายลักษณะของตัวอย่าง

1.2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐานเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (skewness) ค่าความโด่ง (kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (coefficient of variation) ของตัวแปร เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกเป็นการวิเคราะห์ระดับการจัดการเวลาของครู ด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตอนที่สองเป็นการวิเคราะห์การจัดการเวลาของครู โดยจำแนกตามภูมิภาค ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA)

ขั้นที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเวลาของครู และแนวทางการจัดการเวลาของครู โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

การเลือกตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์แบบเจาะจง (purposive sampling) จากกลุ่มครูที่มีการจัดการเวลาอยู่ในระดับต่ำและสูงจำนวน 12 คน คือ ครูที่มีคะแนนการจัดการเวลาต่ำในอันดับ 12 คนสุดท้าย และกลุ่มครูที่มีการจัดการเวลาระดับสูงจำนวน 12 คน คือ ครูที่มีคะแนนการจัดการเวลาสูงเป็นอันดับ 1 ถึง 12 รวมจำนวนครูทั้งสิ้น 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย คือ แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดการเวลาในการปฏิบัติงานของครู โดยมีวิธีการในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการเวลา แนวทางการจัดการเวลา และภาระในการปฏิบัติงานของครู ตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์กำหนดเป็นเครื่องมือในการวิจัย ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยแนวคำถามหลัก ดังนี้ (1) ภาระงานหลักที่ได้รับมอบหมายของครู แบ่งเป็น ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแต่ละวัน ภาระงานที่ครูได้รับมอบหมายมีอะไรบ้าง และภาระงานใดที่ต้องให้ความสำคัญหรือใช้เวลาเป็นพิเศษ (2) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเวลาของครู แบ่งเป็น ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และปัญหาการจัดการเวลาในการปฏิบัติงาน (3) แนวทางการจัดการเวลาของครู แบ่งเป็น แผนการดำเนินการปฏิบัติงานครูมีอะไรบ้าง แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จจากการปฏิบัติงาน แนวทางการจัดการเวลาในการปฏิบัติงาน และวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน (การแก้ปัญหาด้วยตนเอง และความต้องการความช่วยเหลือหรือสนับสนุนอะไรบ้าง)

2. ผู้วิจัยนำแนวคำถามจากแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

3. ผู้วิจัยนำแนวคำถามจากแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วมาปรับปรุงแก้ไขภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. ผู้วิจัยนำเครื่องมือมาใช้ในการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเตรียมตัวในการเข้าสู่สนามวิจัย

- 1.1 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับโรงเรียนและตัวอย่างล่วงหน้า เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้อย่างคร่าวๆ ให้แก่โรงเรียน

- 1.2 ผู้วิจัยทำความเข้าใจในวิธีการ ขั้นตอน และประเด็นในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ สมุดบันทึกแบบสัมภาษณ์ เครื่องบันทึกเสียง

2. การสร้างความสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการเปิดเผยสถานภาพที่แท้จริงกับผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ติดต่อขอเก็บข้อมูลผ่านหัวหน้าฝ่ายวิจัยของแต่ละโรงเรียน และประสานงานกับเพื่อนครูในโรงเรียนที่ผู้วิจัยรู้จักเพื่อสะดวกต่อการสร้างสัมพันธ์กับผู้ให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย

3. การสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ในเทคนิคการพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่รู้สึกอึดอัดที่จะตอบคำถาม ซึ่งรูปแบบการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยเลือกใช้มี 3 ลักษณะ คือ การสัมภาษณ์แบบเปิดกว้าง

ไม่จำกัดตอบ (informal interview) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (indepth interview) และการสัมภาษณ์แบบ
ตะล่อมกล่อมเกล่า (probe)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลลงแบบบันทึกการสัมภาษณ์ และเครื่อง
บันทึกเสียง มาตีความและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากคำพูดของครู
ผู้ให้สัมภาษณ์ตามประเด็นคำถาม และการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Analysis) เพื่อตีความสร้างข้อสรุป
รูปธรรม

2. นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาเขียนสรุปเป็นรายงานการวิจัย พร้อมกับยกตัวอย่างคำพูดของครูที่มี
ปัญหาด้านการจัดการเวลาของครู และแนวทางการจัดการเวลาของครู ประกอบการสรุปผลในแต่ละประเด็น
เพื่อให้ความเข้าใจที่ถูกต้องและความชัดเจนมากขึ้น

ผลการวิจัย

1. การศึกษาและเปรียบเทียบระดับการจัดการเวลาของครูเมื่อจำแนกตามภูมิหลัง

ระดับการจัดการเวลาของครูในกรุงเทพมหานครผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด พบว่า โดยภาพรวมการ
จัดการเวลาของครูอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.449$, $SD = 0.420$) ซึ่งด้านการวางแผนและกำหนดเป้าหมาย
และด้านการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.581$, $S.D. = 0.447$ และ
 $\bar{x} = 3.550$, $S.D. = 0.493$) ตามลำดับ ยกเว้นด้านการลำดับสำคัญงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{x} = 3.216$, $S.D. = 0.321$) และเมื่อพิจารณาการจัดการเวลาของครูเมื่อจำแนกตามภูมิหลัง พบว่า
มี 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการจัดการเวลาของครู คือ อายุ และประสบการณ์การทำงาน โดยครูที่มีช่วงอายุ
มากกว่า 50 ปี ($\bar{x} = 3.599$, $S.D. = 0.353$) มีระดับการจัดการเวลาสูงกว่าครูที่มีช่วงอายุ 20-30 ปี
($\bar{x} = 3.417$, $S.D. = 0.323$) และครูที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี ($\bar{x} = 3.320$, $S.D. = 0.353$) ตามลำดับ ส่วนครู
ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 35 ปี ($\bar{x} = 3.750$, $S.D. = 0.302$) มีระดับการจัดการเวลาสูงกว่าครู
ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี ($\bar{x} = 3.750$, $S.D. = 0.302$) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 3.421$, $S.D. = 0.296$) และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21-25 ปี ($\bar{x} = 3.250$,
 $S.D. = 0.285$) ตามลำดับ

2. สภาพปัญหาการจัดการเวลาของครู

จากการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการจัดการเวลาของครูแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัญหาจากตนเอง ปัญหา
จากบุคคลอื่น และปัญหาจากสภาพแวดล้อม สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาจากตนเอง แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ (1) ความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เกิดจากความเบื่อ
ความคิดในแง่ลบต่อการทำงานที่นอกเหนือจากงานสอน โดยเฉพาะงานเอกสารต่างๆที่มีความซ้ำซ้อน
(2) ลักษณะนิสัยของตนเอง เกิดจากการมีลักษณะนิสัยผัดวันประกันพรุ่ง รักความสบาย คำนึงถึงแต่ประโยชน์
ส่วนตน ขาดวินัยในตนเอง และวินัยในการทำงาน แม้งานจะยังไม่เสร็จก็จะไม่พยายามทำต่อหรือนำกลับไป
ทำที่บ้าน จะเลือกทำเฉพาะช่วงในเวลาราชการเท่านั้น และ(3) ลักษณะการทำงานที่เป็นอยู่ เกิดจากครูที่ไม่มี
การเตรียมแผนการสอนล่วงหน้า ทำให้เวลามีงานด่วนเข้ามาแทรกจะเกิดปัญหาด้านการใช้เวลาเป็นอย่างมาก
ขาดทักษะแนวทางการจัดการเวลา คือ ไม่มีการวางแผนและกำหนดเป้าหมาย การลำดับความสำคัญงานไม่ดี
และขาดการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา จนกระทั่งไม่สามารถจัดงานต่างๆได้ทันเวลากำหนดส่ง

2) ปัจจัยด้านบุคคลอื่น แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ (1) การบริหารงานของฝ่ายบริหาร เกิดขึ้นจากการที่ผู้บริหารรับนโยบายหรือโครงการต่างๆมา โดยไม่ดูบริบทภาระงานของครูที่โรงเรียนว่าสามารถรับงานได้อีกทั้งการกระจายงานให้ครูอย่างไม่เท่าเทียม ทำให้ครูบางคนมีภาระงานหนักมากเกินไป (2) การอาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน เกิดขึ้นจากความหวังดีจากหัวหน้างานหรือเพื่อนครูที่คอยช่วยเหลือให้ความช่วยเหลือเมื่อเรามีปัญหา หรือความเกรงใจที่ช่วยยืดหยุ่นเวลาการกำหนดส่งงาน จนทำให้เพื่อนเกิดความเคยชิน ติดเป็นนิสัยการจัดการเวลาในการทำงานที่ไม่ดี (3) การประสานงานครู เกิดจากเวลาการทำงานครูที่ไม่ตรงกัน หรือการสื่อสารที่ยังไม่เกิดการสั่นไหว ทำให้การเซ็นเอกสารเพื่อดำเนินงานต่างๆตามเงื่อนไขของเวลาติดขัดไป

3) ปัญหาจากสภาพแวดล้อม

ปัญหาจากสภาพแวดล้อม คือ ความอำนวยความสะดวกเรื่องอุปกรณ์ เครื่องมือ งบประมาณของโรงเรียนมีไม่เพียงพอในการสนับสนุนซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าหรือเทคโนโลยีต่างๆที่อำนวยความสะดวกให้ครูจัดการเรียนการสอนได้รวดเร็วขึ้น และปัญหาสภาพดินฟ้าอากาศที่ส่งผลต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการจัดส่งข้อมูลในการทำงาน ทำให้งานหยุดชะงักหรือสำเร็จได้ล่าช้ากว่าที่กำหนด

3. แนวทางการจัดการเวลาของครู

จากการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการเวลาของครูแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย การลำดับความสำคัญของงาน การควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา และแนวคิดบวกในการทำงาน สามารถสรุปได้ดังนี้

1) การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ (1) ด้านการวางแผน ครูจะมีการเตรียมศึกษาความรู้ จัดทำแผนการสอน พยายามใช้เวลาที่ว่างจากการสอนเคลียร์งานด่วนเหล่านั้นให้เสร็จ พร้อมบันทึกปฏิทินการส่งงาน โดยจะวางแผนให้งานเสร็จล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน และ (2) ด้านการกำหนดเป้าหมาย คือ ครูมีเป้าหมายและแรงบันดาลใจในการทำงานเพื่อต้องการพัฒนานักเรียนและโรงเรียนให้ดีขึ้นอย่างสุดความสามารถ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตน นำไปสู่ความกระตือรือร้นในการทำงานจนกระทั่งงานสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2) ด้านการลำดับความสำคัญของงาน เป็นการจัดสรรเวลาในการทำงานให้เหมาะกับบริบทของงานอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากความเร่งด่วน ลักษณะของงาน ความถนัด ความยากง่าย และผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงาน โดยครูแต่ละท่านจะให้ความสำคัญกับงานสอนเป็นอันดับแรก ส่วนงานอื่นๆก็จะมีเกณฑ์พิจารณาที่แตกต่างกันไปตามลักษณะที่ตนเองเคยปฏิบัติ เพื่อให้งานประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3) ด้านการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ (1) ด้านการกำกับเวลา เป็นการควบคุมตนเองให้มีวินัยในการทำงาน เช่น ทำงานให้เป็นปัจจุบัน หรือทำงานก่อนล่วงหน้า และ (2) ด้านจัดการอุปสรรคในการใช้เวลา เป็นความสามารถแก้ปัญหาต่างๆที่เกี่ยวกับการทำงานได้ เช่น การประสานงานขอความช่วยเหลือจากส่วนต่างๆ การรับมือกับงานด่วนที่แทรกเข้ามา โดยอาศัยประสบการณ์

การการทำงานที่เคยมีปัญหา มาพัฒนาและแก้ไขได้อย่างทันที่ เพื่อให้งานต่างๆ ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และไม่กระทบกระเทือนกับแผนกำหนดการที่วางไว้

4) แนวคิดบวกในการทำงาน

แนวคิดบวกในการทำงาน เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งครูส่วนใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในการจัดการเวลา คือ การทำงานโดยไม่หวังขึ้น ไม่หวังผลตอบแทน การให้กำลังใจตัวเอง การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมองว่ารางวัลของความสำเร็จ คือ ความภูมิใจที่เราได้ทำงานสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเวลาของครูที่มีระดับการจัดการเวลาต่ำ และครูที่มีระดับการจัดการเวลาสูง ซึ่งผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ 3 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับการจัดการเวลาของครูเมื่อจำแนกตามภูมิหลัง พบว่า ครูที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานมาก จะมีระดับการจัดการเวลาของครูดีกว่าครูที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานน้อย เนื่องจากครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากจะมีทักษะการทำงานที่ดี มีการเรียนรู้ปัญหา และวิธีการแก้ไขมาพัฒนาการจัดการเวลาให้เหมาะสม ประกอบกับครูที่มีประสบการณ์มากจะมีความชำนาญในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน และมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียนได้ดีกว่าครูที่ประสบการณ์น้อย (จิรพิศ สุวรรณวงศ์, 2551) นอกจากนี้อายุของบุคคลเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพัฒนาการและระดับวุฒิภาวะ ซึ่งในคนปกติเมื่อมีอายุมากขึ้น ระดับวุฒิภาวะจะเจริญขึ้นตามวัย บุคคลที่มีอายุมากขึ้นสามารถทำงานได้หลายอย่าง มองโลกกว้างไกล ครอบคลุมและลึกซึ้ง (จุฑามาศ สนทนก, 2553) ส่งผลให้ครูที่มีอายุและประสบการณ์มากจะสามารถจัดการเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สภาพปัญหาการจัดการเวลาของครู

2.1) ปัญหาจากตนเอง แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ (1) ความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เกิดจากความคิดในแง่ลบต่อการทำงาน โดยเฉพาะภาระงานเอกสารที่นอกเหนือจากการสอนมากเกินไป ทำให้ครูขาดแรงบันดาลใจในการทำงาน มีความสนใจ และมีความรับผิดชอบในการทำงานลดลง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผาสุก สุมาลย์กุล (2550) คือ ปัจจัยเรื่องงานเอกสารส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นๆ โดยมีสาเหตุจากความรู้สีกว่างานเอกสารมีมากเกินไป ส่งผลให้ครูเหล่านี้ไม่สามารถทำงานได้ตามเวลาที่กำหนด แม้งานจะยังไม่เสร็จก็จะไม่พยายามทำต่อหรือนำกลับไปทำที่บ้าน เพราะมีแนวคิดลบต่อการทำงาน (2) ด้านลักษณะนิสัยของตนเอง คือ ครูมีลักษณะนิสัยผัดวันประกันพรุ่ง รักความสบาย ขาดวินัยในตนเอง และวินัยในการทำงาน เผลิดเพลี่ยงกับการใช้เวลาพักผ่อนและกิจกรรมบันเทิงต่างๆ มากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงว่าต้องทำงานต่างๆ ที่มีอยู่ให้เสร็จก่อน ทำให้การจัดการเวลาต่างๆ มีปัญหา

จนกระทั่งไม่สามารถทำงานได้ทันตามกำหนดส่ง สอดคล้องกับ สุภาวดี วิหะประพันธ์ (2545) ได้สรุปปัญหาในการจัดการเวลา คือ ไม่สามารถบังคับตนเองได้ ผัดวันประกันพรุ่ง คิดว่าขณะนี้ยังไม่พร้อม และคิดว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ก็ได้อยู่แล้ว และ (3) ลักษณะการทำงานที่เป็นอยู่ คือ คุรขาดทักษะการจัดการเวลา ขาดการวางแผนและกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน ไม่มีการเตรียมแผนการสอนล่วงหน้า ไม่มีการลำดับความสำคัญงาน ให้ความพิถีพิถันกับงานทุกๆชิ้นมากเกินไป ขาดการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา ไม่รู้จักปฏิเสธงาน และขาดการกระจายงาน ทำให้เวลามีงานด่วนเข้ามาแทรกจะเกิดปัญหาด้านการจัดการเวลาเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับยงยุทธ พิรพงศ์พิพัฒน์ (2551) กล่าวว่า ปัญหาของการจัดการเวลา เกิดจาก การไม่วางแผน เพราะนึกว่าตัวเองจำได้ ไม่มีคู่มือช่วยจำ เช่น ไดอารี่หรือสมุดโน้ตทำให้ลืม ทำให้ครูกลุ่มนี้เกิดปัญหาการจัดการเวลาในการทำงาน

2.2) ปัญหาจากบุคคลอื่น แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ (1) ปัญหาการบริหารงานของฝ่ายบริหาร คือ ผู้บริหารมักรับนโยบายหรือโครงการต่างๆมามากเกินไป โดยไม่ดูภาระงานที่ครูได้รับว่ามากเกินไปหรือไม่ อีกทั้งการกระจายงานให้ครูอย่างไม่เท่าเทียม เพราะไม่เชื่อในความสามารถของครูทุกคนที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ จนทำให้ครูบางคนมีภาระงานหนักมากเกินไป ดังนั้นผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานที่ไม่ซ้ำซ้อนกับครูคนใดคนหนึ่งมากเกินไป เพราะจะทำให้ครูกลุ่มนี้เกิดความไม่พอใจ และท้อแท้ในการทำงาน ควรมีการชักจูงให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในงานของโรงเรียน สอดคล้องกับ กรรณิการ์ ศรีวาริรัตน์ (2551) การบริหารงานด้วยความเป็นธรรม ผู้บริหารโรงเรียนควรนำไปประกอบการวางแผนในโรงเรียนให้ครอบคลุมการทำงานของครูทุกคนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุขในการปฏิบัติงาน (2) การอาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน คือ ความปรารถนาดีของเพื่อนครูที่คอยช่วยเหลือเมื่อใกล้วันส่งงาน คอยช่วยเหลือเมื่อทำงานไม่ทัน หรือหัวหน้างานช่วยยืดระยะเวลาในการส่งงานเพื่อเอื้อให้ครูที่ทำงานไม่เสร็จตามกำหนดส่ง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ในส่วนของกฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) คือ เมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว ได้รับผลที่พึงพอใจบุคคลนั้นย่อมอยากจะทำซ้ำอีกต่อไป ทำให้ครูกลุ่มนี้ไม่ปรับพฤติกรรมการทำงานแบบเดิมๆ รักความสบายไม่ทำงานทันทีที่ได้รับหรือมีเวลาว่าง เป็นสาเหตุให้ครูกลุ่มนี้ขาดการเรียนรู้จากการผิดพลาด ทำให้เกิดเป็นนิสัยที่ไม่ดีในการทำงาน (3) การประสานงานครู คือ การคลาดเคลื่อนในด้านเวลาการติดต่อสื่อสารระหว่างครูเพื่อเซ็นเอกสารในการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆภายในโรงเรียน และปัญหาการขอความร่วมมือจากเพื่อนครูในการช่วยเหลืองานต่างๆเมื่อเราได้รับหน้าที่เป็นหัวหน้างาน ซึ่งมักถูกปฏิเสธ จนทำให้การดำเนินงานต่างๆล่าช้ากว่าที่กำหนด โดยมีสาเหตุเกิดจาก ปัญหาการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ขาดการสร้างบรรยากาศที่เอื้อสนับสนุนถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น เช่น การเป็นเพื่อนเก่ากัน เคยทำงานงานร่วมกัน และการมองถึงผลลัพธ์รางวัลแห่งความสำเร็จ (มูทิตา แซ่ซัง, 2554) ดังนั้นการใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกันในการประสานงานกับบุคคลต่างๆ ส่งผลให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน และไม่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเวลาของครู

2.3) ปัญหาจากสภาพแวดล้อม เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงานของครู คือ ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่ชำรุด ขาดแคลนเงินสนับสนุนในการจัดซื้อใหม่ และปัญหาด้านสภาพ

ดินฟ้าอากาศที่ส่งผลกระทบต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้การส่งถ่ายข้อมูล และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ล่าช้ากว่าที่กำหนด สอดคล้องผลการวิจัยของโรจนรินทร์ โกมลศิริ (2551) หากวัสดุอุปกรณ์ที่ครูใช้ในการสอนไม่ดี ขาด หรือไม่มีคุณภาพแล้ว ครูจะจัดการเรียนการสอนได้ไม่ดีนัก และส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการทำงานของครู ดังนั้นความไม่เพียงพอและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะนำไปสู่ความไม่สามารถควบคุมการใช้เวลาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

3. แนวทางการจัดการเวลาของครู แบ่งเป็น 4 ด้าน มีรายละเอียดการอธิบายผลดังนี้

3.1) การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย คือ ครูมีการเตรียมแผนการจัดการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า ตั้งแต่ปิดเทอม เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับงานด่วนได้อย่างเท่าทัน และมีการบันทึกรายการการส่งงานอย่างสม่ำเสมอให้เสร็จล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน และมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนและโรงเรียนพัฒนาขึ้น โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ส่วนตน ทำให้ครูมีแรงบันดาลใจและกระตือรือร้นที่จะทำงานต่างๆ ได้สำเร็จอย่างรวดเร็วสอดคล้องกับ งามพันธุ์ สัยศรี (2554) ได้กล่าวถึง ทักษะการจัดการเวลาให้ประสบความสำเร็จ คือ การวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของการทำงาน การกำหนดเวลา และเป้าหมายในการทำงาน ด้วยเหตุนี้การวางแผนและกำหนดเป้าหมายจึงเปรียบเสมือนการเตรียมความพร้อมในการทำงานให้มีความราบรื่น มีทิศทางในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน สร้างแรงจูงใจในการทำงาน สามารถรับมือกับงานด่วนที่แทรกเข้ามาได้ โดยไม่กระทบกับงานปัจจุบัน ซึ่งมีการวางแผนและแนวทางในการจัดการเวลาที่ตรงรับไว้

3.2) ด้านการลำดับความสำคัญงาน คือ ครูให้ความสำคัญกับงานสอนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงพิจารณางานอื่นๆ ที่มีความสำคัญ ความเร่งด่วน และความถนัด ตามที่ตนเองเคยมีประสบการณ์ เพื่อให้การจัดสรรเวลาเพียงพอกับงานต่างๆ ที่มีอยู่ได้ทันกำหนดส่ง สอดคล้องกับ จีระพันธุ์ พูลพัฒน์ (2545) การจัดลำดับของงาน คือ ต้องจัดงานให้สมดุลกันทั้งทางด้านความสำคัญของงาน และความเร่งด่วนของงาน ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ด้านการลำดับความสำคัญของงานครู อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ ด้านการวางแผนและกำหนดเป้าหมาย และด้านการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลาที่อยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงควรเอาใจใส่และให้ความสำคัญการจัดการเวลาของครู ในด้านการลำดับความสำคัญของงานให้มากขึ้น โดยพยายามเลือกทำงานที่เร่งด่วน และส่งผลกระทบมากที่สุด

3.3) ด้านการควบคุมการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเวลา คือ ครูสามารถกำกับเวลาและจัดการอุปสรรคที่รบกวนการใช้เวลา ควบคุมตนเองให้มีวินัยในตนเอง สามารถแก้ปัญหาการจัดการเวลาในการทำงานต่างๆ ได้โดยทันที โดยการทำงานต่างๆ ให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด หรือทำงานก่อนล่วงหน้าในกรณีของครูที่มีประสบการณ์การทำงานนั้นมาก่อน ประกอบกับการอาศัยเทคนิคการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีสามารถกระจายงานให้เพื่อนครู นักศึกษาฝึกสอน นักเรียน และการขอความช่วยเหลือจากผู้บริหาร ในกรณีที่ครูประเมินตนเองว่างานเยอะจนไม่สามารถทำงานด้วยตนเองให้ทันกำหนดส่งได้ หรือการลดเวลาการพักผ่อน สอดคล้องกับ Anja Philipp (2013) คือ การจัดการเวลาจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีสมาธิและความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่หมกหมุ่นกับกิจกรรมที่ทำให้เสียเวลาจนกระทั่งเวลาในการทำงานไม่เพียงพอ ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ด้านกำกับเวลาถือเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นๆ โดยอาจมีเหตุผลเนื่องจาก

ด้านนี้เป็นด้านที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของครูที่ต้องควบคุมตนเองให้ทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด เพื่อรักษามาตรฐานการทำงานของตนเองและส่วนรวม

3.4) แนวคิดบวกในการทำงาน คือ ครูจะสร้างแรงจูงใจในการทำงานด้วยตนเอง มีแนวคิดการทำงานเพื่อนักเรียนและโรงเรียน ทำงานโดยไม่ต้องหวังขั้นหรือผลตอบแทนใดๆ ประกอบกับการมีแนวคิดว่าการที่เราได้รับงานที่หลากหลายหรือมีจำนวนมากจะช่วยให้เราเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ ในชีวิต ทำให้การทำงานต่างๆ ทำด้วยความเต็มใจและภูมิใจกับงานที่ทำสำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบปัจจัยด้านความภูมิใจในผลงานที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง คือ ความมุ่งมั่น ขยัน อดทน ทุ่มเท เสียสละ และอุทิศตนให้กับ การสร้างสรรค์ผลงานทางที่มีคุณค่าให้แก่สังคม (จุฑามาศ สนทนก, 2553) ดังนั้นครูที่มีมุมมองการทำงานเพื่อประโยชน์ของนักเรียนและโรงเรียน และการนำแนวคิดด้านการเพิ่มพูนความรู้ในสิ่งใหม่มาช่วยเสริมแรงจูงใจทางบวกในการทำงาน ส่งผลให้ครูมีแรงกระตุ้นในการทำงาน จนกระทั่งสามารถจัดการเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงบรรยายเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเวลาของครู ควรทำการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเวลาของครู โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อค้นหาตัวแปรใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการจัดการเวลาของครู และเป็นประโยชน์ในทางการศึกษาต่อไป

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะครูในเขตกรุงเทพมหานคร จึงน่าจะมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเวลาของครูในส่วนภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันของบริบทด้วย เพื่อให้ได้ข้อสรุบทันทีที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีตัวแปรที่น่าสนใจเพิ่มเติมจากกรอบแนวคิดการวิจัย คือ ความคิดบวกในการทำงานของครู และความคาดหวังในการทำงานของครู ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการจัดการเวลาของครู ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติงานครูให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ ศรีวาริรัตน์. (2551). *โมเดลเชิงสาเหตุของคุณภาพชีวิตของครู* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติมา ชื่อสัตย์สกุล. (2551). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรพัฒนา.

งามพันธุ์ สัยศรี. (2554). *การพัฒนาแบบตรวจสอบรายการประเมินทักษะการจัดการเวลาและเทคนิคการจัดการเวลาสำหรับนักเรียน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิรพิศ สุวรรณวงศ์. (2551). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของขวัญในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จุฑามาศ สนทนก. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการของ
อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สาขาวิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรก พรสีมา. (2553). *การพัฒนาวิชาชีพครู*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล.
- ดิน ประชัยพฤทธิ์ (2553). การประเมินการใช้เวลาของนักบริหารในราชการพลเรือน. รายงานวิจัย
สถาบันวิจัยสังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผาสุก สุมามาลย์กุล. (2550). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน
กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- พิมพ์ โหล่คำ. (2550). *ความสามารถในการบริหารเวลาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). สาขาวิชาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- มุขิตา แซ่ซ่ง. (2554). *รูปแบบการจัดการและการส่งเสริมความสามัคคีเพื่อความปรองดอง กรณีศึกษา สาขา
เศรษฐกิจพอเพียง คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*
- ยงยุทธ์ พิรพงศ์พิพัฒน์. (2551). *การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ*. นนทบุรี: ดี โฟ คอนซัลแตนท์
- โรจนรินทร์ โกมลหิรัญ. (2551). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความเครียดในการทำงานของครู สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สาขาวิชาวิธี
วิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วิชัย ปิติเจริญธรรม. (2552). *พลังแห่งการบริหารเวลา*. กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชน.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สมชาย สัมฤทธิ์ทรัพย์. (2548). *การจัดการเวลาอย่างมืออาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการ
ครู*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุภาวดี วิริยะประพันธ์. (2545). *การบริหารเวลาอย่างมีคุณค่า*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สุรีย์พร พึ่งพุดคุณ. (2551). *ทักษะการบริหารเวลา*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- อุษณีย์ ลลิตผสาน. (2551). *การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการตัดสินใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
เวลาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: ประยุกต์ใช้ทฤษฎีเกม.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.*

ภาษาอังกฤษ

- Anja Philipp, M. K. (2013). How do teachers spend their time? A study on teachers' strategies
of selection, optimisation, and compensation over their career cycle. *Teaching and
Teacher Education*, 35, 1-12.
- MacCann, C., Fogarty, G. J., & Roberts, R. D. (2012). Strategies for success in education: Time
management is more important for part-time than full-time community college
students. *Learning and Individual Differences*, 22(5), 618-623.